

FACIAL ASYMMETRY VERSUS DENTO-MAXILLARY ABNORMALITIES. CLINICAL CASE

Modval Vasile¹, Scurtu Maria¹, Trifan Valentina¹, Avornic Lucia¹

Scientific adviser: Trifan Valentina¹

¹Department of Orthodontics, Nicolae Testemitanu University.

Introduction. Asymmetry of the face is an individual characteristic of man, but in the absence of a consensus on what should be considered asymmetry, especially how much one side of the facial skeleton should differ from the other, it is difficult to define the limit, which separates normal facial asymmetry from pathological. In orthodontics, there are two most common types of facial asymmetry: occlusal or skeletal. **Objective of the study.** Determining the correlation between facial asymmetry and the variety of dento-maxillary anomaly. **Materials and methods.** Patient D.A., 15 years old, addressed for aesthetic and functional reasons. The evaluation included clinical data (subjective and objective examination) and paraclinical data (model study, photometry, TRG, OPG, CBCT). Diagnosis: malocclusion class III after Angle, gnathic form associated with mandibular laterodeviation to the left, tortoposition of tooth 12, 13, 33, 35. **Results:** Orthodontic treatment was initiated by the direct method of the fixed bracket system. Using intraoral forces, class III elastics and occlusal elevations for the disocclusion of the upper and lower jaw, the mandible was moved backwards, with the creation of interdental contacts after class I and the disappearance of the laterodeviation. The treatment lasted 2 years. Teeth 18 and 28 were extracted. Observance of the restraint period - 5 years. **Conclusions.** Facial asymmetries are most commonly associated with transverse malocclusions caused by jaw displacement due to occlusal interference. The clinical and paraclinical examination helps us to determine the type of occlusal or skeletal asymmetry as well as the planning of the orthodontic treatment, the selection of alternative methods and the avoidance of possible errors.

Keywords: Facial asymmetry, dento-maxillary anomalies.

ASIMETRIA FACIALA VERSUS ANOMALIILE DENTO-MAXILARE. CAZ CLINIC

Modval Vasile¹, Scurtu Maria¹, Trifan Valentina¹, Avornic Lucia¹

Conducător științific: Trifan Valentina¹

¹Catedra de ortodonție, USMF „Nicolae Testemițanu”.

Introducere. Asimetria feței reprezintă o caracteristică individuală a omului, însă prin lipsă unui consens cu privire la ceea ce trebuie considerat ca asimetrie, cât de mult ar trebui să difere o parte a scheletului facial de cealaltă, este dificil de a defini limita care separă asimetria facială normală de patologie. În ortodonție există două tipuri de asimetrii faciale cel mai des întâlnite: ocluzale sau scheletice. **Scopul lucrării.** Determinarea corelației dintre asimetria facială și varietatea anomaliilor dento-maxilare. **Material și metode.** Pacienta D.A, 15 ani, s-a adresat din motive estetice și funcționale. Evaluarea a inclus date clinice (examenul subiectiv și obiectiv) și paraclinice (studiu modelelor, fotometria, TRG, OPG, CBCT). Diagnosticul: malocluzie clasa III după Angle, forma gnatică asociată cu laterodeviație mandibulară spre stânga, tortopozitia d.12, 13, 33, 35. **Rezultat:** S-a inițiat tratament ortodontic prin metoda directă a sistemului fixe tip bracket. Utilizând forțe intraorale elastice de clasa III și înălțări ocluzale pentru dezocluzia arcadei, mandibula a fost deplasată spre posterior, cu crearea contactelor interdente după clasa I și dispariția laterodeviației. Tratatamentul a durat 2 ani. Pe parcursul tratamentului s-au extras dinții 18 și 28. Respectarea perioadei de retenție - 5 ani. **Concluzii.** Asimetriile faciale se asociază cel mai frecvent cu malocluziile în plan transversal cauzate de deplasarea mandibulei, ca urmare a interferențelor ocluzale. Examenul clinic și paraclinic ne ajută să determinăm tipul asimetriei ocluzale sau scheletice cât și planificarea tratamentului ortodontic al malocluziilor transversale, selectarea metodelor alternative și evitarea erorilor posibile.

Cuvinte cheie: Asimetrie facială, anomaliile dento-maxilare.